

KOKORSKÉ NOVINY

XV/4 SRPEN 2013 VYDÁVÁ OBEC KOKORY

OBČASNÍK PRO OBČANY MĚSTEČKA KOKORY A NEJEN PRO NĚ

ÚVODNÍK

Závěrečná slova úvodníku červnových KN, o deštích, slímácích atd., platí i v době současné přípravy čísla KN pro měsíc srpen. Tak např. 25. 6. 2013 teklo v Olešnici u Lenochového 3500 litrů kalné vody za vteřinu, při výšce hladiny 180 cm. Je to dost, ale k povodni to mělo opravdu daleko. Nebyl tím dosažen ani 1. povodňový stupeň a tak se Kokory mohly zatím zařadit mezi obce, které „chválabohu“ nebyly velkou vodou postiženy. Nebezpečí však trvá, naši obec všeobecně ohrožují tzv. bleskové povodně, které vznikají na malých povodích při průtržích mračen, bouřkách z tepla a při extrémních přívalových deštích, zejména v Oderských horách a na Tršické pahorkatině. Nejhorší jsme zaznamenali v minulosti (v letech 1914 a 1980) vždy na konci prvního srpnového týdne. Samostatně se umí projevit i Kopřivnice vlivem extrémních srážek na Suchonicku, Nelešovsku a Čelechovsku. Věříme, že takovým skutečnostem se letos vyhneme. (Připraveno do úvodníku koncem června). O něco později se mi pak opakovaně vrátilo do hlavy, že bych mohl být prognostikem. Na den slavného výročí a svátek našich věrozvěstů 5. července 2013 se tato moje původně obecná předpověď potvrdila a této situaci jsme se samozřejmě nevyhnuli. Ale o tomto letošním příběhu menšího kokorského toku, se šťastným koncem, si přečtete uvnitř listu. Pak už pokračovalo po zbytek července úporné sucho doprovázené až do konce měsíce vysokými teplotami. Období od poloviny července bylo pak v tisku označeno jako nejsušší za posledních 60 let. A teploty v předposledním červencovém týdnu to potvrdily. Na desítkách míst padaly teplotní rekordy, kolem 38 °C. U nás v Kokorách to vypadalo asi takto: Odpolední teploty dosahovaly o posledním červencovém víkendu (a pak opakovaně znovu) zhruba 37°C. Ještě ve 21 hodin bylo 32°C, ráno pak 23°, jakoby neplatilo „Svatá Anna, chladno z rána“. Tropické dny a tropické noci. Kdo měl v domě alespoň jednu stinnou chladnou místnost, mohl být spokojen. V patře rodinných domků přetrvávalo i v noci vedro až ke 30 stupňům. A sucho, sucho. Privilegiem a výhodou pro „nepracující seniory“ byla skutečnost, že nemusí jezdit rozpáleným autobusem, zejména z práce. Výnosy u obilovin a řepky byly předpovídaný velmi optimisticky. Až noviny vyjdou, budeme už určitě chytřejší i v tom, zda se vedro a sucho na výnosech nepodepsalo, samozřejmě negativně. Ochlazení a slabounký déšť přinesl až 30. červenec pak už jen 5. a 10. srpen bouřku. A toho 10. od půlnoci pořádně zapršelo...Srážkoměr meteorologické stanice redakce KN naměřil dokonce 45 mm. Červenec 2013 přinesl však pro Kokory (a další obce) ještě jeden zcela nezvyklý problém, který by se dal soustředit do hesla: **KOKORY BEZ DOKTORA**. Také o tomto problému, o jeho příčinách a následcích si přečtete uvnitř listu. Vážnou opravu musíme tentokrát věnovat sportovní fotografii z poslední strany minulého čísla. Velmi mladý hráč v horní řadě, který je označen jako Jiří Černý, je ve skutečnosti Jiří Horák, pozdější trojnásobný nejlepší národní házenkář České republiky. Děkujeme za upozornění, za někdejší reprezentaci i za současné aktivity. KŠ

Opravené zdravotní středisko – sídlo praktického lékaře 2013

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Řádné jednání obecního zastupitelstva se konalo 19. 6. 2013. Přijalo, jako výsledek jednání, následující usnesení:

ZASTUPITELSTVO OBCE SCHVÁLILLO:

- ověřovatele zápisu Oldřicha Temlíka, JUDr. Ivanu Hučinovou a program zasedání zastupitelstva, příloha č. 1
- rozpočtové opatření č. 2/2013
- Závěrečný účet Obce Kokory za rok 2012 bez výhrad, který obsahoval vše podle § 17 zák.č. 250/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, příloha č. 3-11
- převod výsledku hospodaření Obce Kokory za rok 2012 z účtu 431 na účet 432
- Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi Obcí Kokory a majitelkou domu č.p. 201 v k.ú. Kokory
- Smlouvu o zřízení věcného břemene mezi Obcí Kokory a majiteli domu č.p. 82 v k.ú. Kokory
- Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene mezi Obcí Kokory a ČEZ
- Distribuce, a.s. Děčín na p.č. 178/2 v k.ú. Kokory
- Smlouvu o zřízení věcného břemene č. IV-12-8004923/VB/02 mezi Obcí Kokory a ČEZ Distribuce, a.s. Děčín
- kupní smlouvu mezi Obcí Kokory a majitelem parcely č. 625/15 v k.ú. Kokory za ujednanou kupní cenu
- připravit návrh vyhlášky regulace hlučnosti v obci do dalšího zasedání zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce bere na vědomí

- kontrolu plnění usnesení ze zasedání zastupitelstva obce ze dne 17.4.2013
- došlou poštu
- všeobecné informace

Hana Zittová v. r.

starostka obce

Usnesení bylo v rámci platných předpisů zveřejněno.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

Rubrika je tentokrát velmi stručná. Přece však jsme zaznamenali alespoň jednoho chlapce, kterého srdečně vítáme mezi nás.

Dne 24. 7. 2013 se narodil hoch Tomáš Břicháč.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Ve skupině seniorů nad osmdesát let přejeme za období do konce října 2013 k narozeninám následujícím občanům:

8. 9. oslaví 87. narozeniny paní Marie Veselská
14. 10. dovrší věk 82 roků paní Jarmila Kubáčková
16. 10. oslaví kulatých 80 let paní Božena Němcová
23. 10. se dožívá 83 let pan Zdeněk Ministr
28. 10. dosáhne věku 81 roků pan Karel Miklík

Všem jubilantům přeje obec i redakce Kokorských novin hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let. A jako obvykle přidáváme přání navíc pro kulaté osmdesátiny.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Tentokrát se smutné události soustředily nejprve na část obce zvanou PUSTÁ. V horkém létě roku 2013 zde zemřeli brzy po sobě dva muži v nepříliš pokročilém věku, přesto však v důsledku vážných onemocnění. V polovině srpna je pak následovala jedna z obyvatelk Brodecké a doslova minuty před uzavěrkou našeho listu dlouholetá obywatelka Hliníka.

Dne 30. 7. 2013 zemřel pan Vlastimil Zeman

Dne 6. 8. 2013 zemřel pan Josef Džujík

Dne 15. 8. 2013 zemřela paní Anna Horáková/ Děrdová

Dne 20. 8. 2013 zemřela paní Marie Roháčová/ Košťálková

Čest budiž jejich památce, necht' odpočívají v pokoji.

Pohřeb pana Josefa Džujíka. Foto redakce.

Pan Josef Džujík se do Kokor přizemil, ale s obcí a spoluobčany se dokonale zžil. Pracoval v družstvu a poté si aktivně a spolu s manželkou otevřeli obchod na Pusté. I v důchodě a přes zdravotní potíže sloužil i ostatním spoluobčanům operativním rozvozem léků z brodecké lékárny. Byl oblíbený a společenský a těch pár řádků a vzpomínku, alespoň v našich novinách si určitě zaslouží. Kostelníkovi

Vlastimilu Zemanovi je věnován pěkný samostatný medailonek z pera paní Růženy Jurečkové. Čtěte dále v KN.

KOKORŠTÍ DOKTOŘI

Problematika zajištěné či nezajištěné zdravotní péče se v polovině letošního roku 2013 citlivě dotkla mnoha obyvatel Kokor i okolních obcí. Proto chceme zdravotnictví věnovat větší prostor také v našich srpnových Kokorských novinách. Ne že bychom v dosavadní tropické „okurkové sezóně“ neměli o čem psát, ale proto, že se nám nahromadila spousta zajímavých informací a že to v mnoha konkrétních případech opravdu „bolelo“. Abychom však situaci až příliš nedramatizovali, odlehčíme ji alespoň trochu, např. historickým pohledem a rozdělením do několika menších bloků v nezbytné časové posloupnosti.

1. JAK TO BYLO V KOKORÁCH PŘED LÉTY

Báby kořenářky, léčitele, mastičkáře a ranhojiče necháme spát v minulosti a věnujme se hned graduovaným lékařům, podle zápisků v Pamětní knize městečka Kokor I. Na stránce 72 – 73 této knihy zaznamenává na počátku padesátých let XX. století odborný učitel, předseda MNV a kronikář Alois Válek následující text, ze kterého vyjímáme:

Prvním lékařem v Kokorách byl MUDr. Hradil, který ordinoval ve svém domě číslo 44, kde měl lázně se železitou vodou. Měl úspěchy v léčení reumatismu, takže k němu jezdili pacienti ze širokého okolí. V domě vlastnil i restauraci. Zemřel nemajetný, ztratil jednu nohu.

Od roku 1886 působil v obci jako obvodní lékař MUDr. Fabián Nesvadba, rodák ze Suchonic. Po svém působení ve Velkém Újezdě se stal v Kokorách spoluzakladatelem Sboru dobrovolných hasičů (známá fotografie sboru, uveřejněná před časem i v našich KN). Byl to lékař lidumil, který netrval na zaplacení léčebného od chudiny. Lékařskou praxi provozoval do roku 1904, kdy odešel do penze. Zemřel v roce 1913 a je pochován v Kokorách

Od roku 1904 byl obvodním lékařem v Kokorách MUDr. Oldřich Juráš, který byl několik let i starostou Sokola Kokory. Ordinoval v budově nynější záložny. (Pozn: dnes dílna J. Habáně) Při návštěvě pacientů se těžce nastudil a onemocněl ledvinovou chorobou. Jako oběť povolání ukončil svou praxi v roce 1916, odstěhoval se do Nákla, kde po několika letech zemřel. Po jeho odchodu zůstalo místo obvodního lékaře až do konce I. světové války neobsazeno.

V roce 1920 se stal obvodním lékařem MUDr. František Pírek (Pozn: zavalitý pán s mimořádně studeným vyšetřujícím uchem – klukovská vzpomínka současného kronikáře), ordinoval zprvu taktéž v budově nynější záložny, od roku 1933 bydlí a ordinuje v Brodce. Kokory však sídlem obvodního lékaře zůstaly a MUDr. Pírek ordinoval pro pacienty z Kokor včetně návštěv u lůžka nemocného až někdy do 50. let. (Pozn: Manželka kronikáře si pamatuje hromadnou povinnou lékařskou prohlídku kokorských školáků u MUDr. Pírka, před odjezdem na letní tábor).

Po odchodu MUDr. Pírka do Brodce se v Kokorách snažili uchytit dva lékaři. A Válek zaznamenává MUDr. Jaroslava Morávku (1934 – 1936), který provozoval praxi v domě Oldřicha Zlámala číslo 158, s poznámkou znamenitý lékař. V letech 1936 a 1937 přechodně ordinoval v domě Františka Vitoslavského číslo 212, vedle sokolovny, MUDr. Josef Veselý.

V roce 1950 pak kronikář dále píše: V současné době lékař v obci není. V případech onemocnění je ponejvíce volán MUDr. Jan Slaměník z Brodce, výborný a velmi ochotný lékař, který na zavolání včas přijíždí nemocným poskytnouti pomoc. Při menších onemocněních chodí kokorští do ordinace v Brodce.

Zde se kronikářské zápisy z onoho období uzavírají. Další vývoj lékařské péče v Kokorách by si zasloužil podrobnějšího

zpracování. Z paměti vylovíme jen krátce působení MUDr. Hermana a populárního MUDr. Adolfa (Ády) Svozila, který měl navíc i plnou kvalifikaci tělovýchovného lékaře v rámci Přerovska. To už se postupně k praktickému obvodnímu lékaři v Kokorách připojovali v rámci zdravotního střediska specialisté, dětská lékařka, stomatolog, gynekolog. Ale o tom až někdy příště. Jména dalších obvodních praktických lékařů vyplynou z dalších materiálů, které nás uvedou do současné „žhavé“ problematiky. V upřesňování se však spoléháme i na naše čtenáře.

2. JAK TO BYLO V POLOVINĚ ROKU 2013.

V posledních letech ordinovala v Kokorách jako praktická lékařka MUDr. Miloslava Nováková z Rokytnice a to pro obvod Kokory, Žeravice, Čelechovice a Nelešovice a také pro sociální ústavy v Rokytnici a v Kokorách. Chystala se do důchodu a tak při návštěvě šéfredaktora v ordinaci (přišel i jako pacient) v červnu bylo dohodnuto, že by bylo vhodné připomenout její působení v obci také v našich novinách. Posléze paní doktorka předala starostce obce podkladový materiál, který bez úprav rádi zveřejňujeme:

Ukončení soukromé praxe praktické lékařky MUDr. Novákové.

Ke dni 30. 6. 2013 ukončila praktická lékařka Miloslava Nováková svou soukromou praxi na zdravotním středisku v Kokorách. Pracovala zde od června roku 1986. Její 27 letá praxe zahrnovala nejen ordinaci pro pacienty z Kokor, Žeravic, Nelešovic a Čelechovic, ale také ordinaci pro klienty Domova Na zámečku v Rokytnici a Centra Dominika v Kokorách. Spolu s ní v ordinaci pracovala zdravotní sestra Božena Zamazalová ze Žeravic, která do zdravotního střediska nastoupila již v roce 1976. Pracovala nejprve s obvodním lékařem MUDr. Vladimírem Horákem, MUDr. Janem Chmelařem a poté s MUDr. Miloslavou Novákovou až do konce letošního června. Jejich náplní práce bylo nejen ordinování ambulantů, ale také v návštěvní službě pro imobilní pacienty. (A Boženka pomáhá dosud)

Kus života stráveného na jednom pracovišti se určitě projevil na kladných vztazích se spolupracovníky, s vedením obce a hlavně s pacienty.

MUDr. Miloslava Nováková a zdravotní sestra Božena Zamazalová děkují svým spolupracovníkům, vedení Obce Kokory a všem svým pacientům za projevenou důvěru a přízeň a přejí všem hodně zdraví a pohody do dalších let.

Poděkování za dlouholetou práci od představitelů obce, rozloučení, drobná pozornost, zkrátka pohoda. Připojuje se i redakce KN, která snímek paní doktorky i zdravotní sestry už před časem zveřejnila i v našich novinách.

To ovšem málokdo tušil, jaké problémy z tak prostého kroku, jako je odchod praktického lékaře do důchodu pro obec a zejména pro pacienty v dalších dnech a měsících vyplynou v současném systému našeho zdravotnictví, při zajišťování kontinuity lékařské péče a řádného chodu „kokorského“ obvodu praktického lékaře. Ale to už bude obsahem další kapitoly, která by měla přinést i podstatné informace pro pacienty a občany vůbec.

3. SLOŽITÁ JEDNÁNÍ.

Paní starostka dala pro vysvětlení celé situace Kokorským novinám k dispozici souhrn skutečností a časových posloupností, které nás událostmi v první polovině roku a v červenci 2013 provedou. Mnohé z písemného vyjádření přednesla také přímo na schůzce v nabitě jídelně základní školy v polovině července. Pro KN paní starostka píše:

Patnáctého března podepsala paní doktorka Nováková Dohodu o ukončení nájmu, kde se obě strany dohodly na ukončení nájemní smlouvy z 27. 9. 1993 o pronájmu nebytových prostor v budově zdravotního střediska. Od 26. 3. 2013 byl zveřejněn záměr pronájmu nebytových prostor

v přízemí a 1. patře budovy č.p. 2 v Kokorách (zdravotní středisko). Obec musí ze zákona zveřejnit záměr pronájmu nejméně 15 dnů před projednáním v radě obce. Pátého dubna si zažádala o pronájem ordinace od 1. 7. 2013 s činností praktického lékaře ve zvyklém rozsahu společnost s ručením omezeným KORYZAMA (jednatel MUDr. Skopalová a MUDr. Nováková). Rada obce Kokory dne 22. 4. 2013 na svém zasedání žádost jako jedinou projednala a pronájem nebytových prostor společnosti KORYZAMA schválila a vyzvala firmu k dojednání návrhu smlouvy o pronájmu. K další dohodě již nedošlo, protože společnost od příslibu pronájmu dne 11. 6. 2013 písemně odstoupila. Povinností obce bylo znovu záměr po dobu patnácti dnů zveřejnit a umožnit tak dalším zájemcům podat žádost o pronájem. Rada obce opět zasedla dne 27. 6. k projednání došlé žádosti o pronájem a následně souhlasila s pronájmem ordinace s příslušenstvím společnosti PRAKTUM-MUDr. Marek Obrtel s.r.o. Až po tomto odsouhlasení mohl nový zájemce postupně dojednat další náležitosti směřující k výkonu praxe praktického lékaře na našem zdravotním středisku. Byla to jednání na krajském úřadě, kde bylo vydáno oprávnění novému poskytovateli služeb ode dne 18. 7. 2013. Dále jednání se všemi dotčenými zdravotními pojišťovnami, které uzavírají nové smlouvy vždy k 1. v měsíci. Krajský úřad musel ještě na základě návrhu uchazeče vypsát výběrové řízení na uzavření smlouvy o poskytování a úhradě hrazených služeb v oboru všeobecné praktické lékařství pro oblast Kokory a okolí.

Nový obvodní praktický lékař MUDr. Obrtel. Foto redakce.

Jako starostka jsem se snažila novému zájemci vyjit maximálně vstříc. Všechna jednání probíhala v co možná nejkratším termínu. Bohužel i tak se měsíc bez lékaře dotknul mnoha pacientů, kteří byli odkázáni na péči jiného lékaře. A to jak se ukázalo, byl zásadní problém. Kdo se měl stát tím náhradním ošetřujícím lékařem, nám nebyl nikdo odpovědně schopen určit. Z krajského úřadu máme písemně informaci, že **zdravotní pojišťovny jsou povinny zajistit svým pojištěncům místní dostupnost zdravotních služeb (hrazených ze zdravotního pojištění)**. Bohužel se zde ukázalo, že u některých praktických lékařů je na prvním místě strach z neproplacení úkonů za naše občany, nepomohly ani prosby o lidský přístup k řešení. Ukázalo se, že peníze jsou bohužel na prvním místě. V řadě problémů byl ovšem pacient až na místě posledním. Myslím si, že je to celkový odraz fungování našeho zdravotnictví a nemožnost zkoordinování postupu jednotlivých dotčených orgánů. Tolik paní starostka.

V tomto období se vytvářely mnohé spletité historky, jak jednotliví nemocní hledali možnosti a postupy získat předpisy na nezbytné léky např. u specialistů, které navštěvují i u mnoha dalších lékařů. Mnozí pacienti museli řešit i složitější problémy, než bylo předepsání léků. Ze zkušenosti přímo v rodině a v redakci KN a po získání některých informací jsme v redakci usoudili, že klíčové okamžiky, které vytvořily

„zdravotnické vakuum“, a dalo by se říci stav nouze, v Kokorách, Žeravicích, Nelešovicích, Čelechovicích a možná i v ústavech, byly v podstatě a zjednodušeně řečeno dva: odstoupení společnosti KORYZAMA od pronájmu ordinace až 11. 6. 2013 a nenaplněná povinnost pojišťovny (např. VZP), bezodkladně stanovit po ukončení smluvních závazků MUDr. Novákové, zastupujícího lékaře a přijat další opatření pro operativní překlenutí vzniklé situace.

Celková situace začala směřovat k řešení zájmem MUDr. Marka Obrtela z Rokytnice o pronájem ordinace a převzetí zdravotnického obvodu MUDr. Novákové. Píše o tom i paní starostka ve svém příspěvku.

4. BESEDA, A CO BUDE DÁL.

K určitému uklidnění beze sporu přispěla i beseda ve školní jídelně v polovině července. Bylo nabito. Četní občané z Kokor, Žeravic a dalších obcí obvodu praktického lékaře i další zájemci se zájmem čekali na vysvětlení, co vlastně způsobilo stávající nestabilitu a očekávali alespoň nějaké řešení do budoucnosti. Bylo dobře, že starostka obce seznámila občany s chronologií a také s administrativními a byrokratickými složitostmi a problémy, které se v průběhu zhruba půl roku, ale zejména v červnu a na počátku července rojily jako vosy. Občané si také rádi a s určitou úlevou vyslechli MUDr. Marka Obrtela, zkušeného lékaře (jeho stručné dosavadní osudy zveřejníme po dohodě s panem doktorem v říjnových KN), který konstatoval, že na uvedení zdravotnické praxe v našem obvodu do normálního stavu intenzivně pracuje a předpokládá, že zejména měsíc srpen bude ještě v režimu určitého provizoria. MUDr. Obrtel pak spolu se starostkou obce odpověděl ještě na dotazy přítomných. Nový praktický lékař předpokládá, že do konce kalendářního roku dojde i ke stabilizaci jeho lékařské klientely v převzatém obvodu, nutným registracím a podobně. Dojem, který jeho vystoupení vyvolalo mezi přítomnými, byl jednoznačně příznivý. KŠ

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY KOKORY

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU

Ten školní rok 2012/2013 je už sice dávno za námi a začne nový, ale jednu vzpomínku si nemůžeme odpustit. Na kokorské základní škole se školní rok už tradičně uzavírá školní akademií, na které se žáci mateřské a základní kokorské školy prezentují svými vystoupeními a na kterou jsou vždy zváni i rodiče a případně i rodinní příslušníci. Místem akademie je zpravidla sokolovna. Nebylo tomu jinak ani letos, v závěru června. Zúčastnil jsem se také jako zástupce Sokola jsem předal úspěšným mladým závodníkům v atletice malou sladkou pozornost.

To byla samozřejmě jen malá chvílička v rozmanitém a nabitém úspěšném programu.

Zaznamenal jsem přitom skutečnost, o kterou bych se chtěl s našimi čtenáři podělit. Plné bylo nejen jeviště, plné dětí, od těch nejmenších z mateřské školy, až po vytáhlé deváťáky a úplně slečny. Plné bylo však i hlediště a to tak výrazně, že to stojí za povšimnutí. Škola, učitelé a žáci tedy umí připravit program, který zaujme a táhne. A to je dobře. A co víc, zájem se potvrdil i prohlídkou okolí sokolovny. Dal jsem si tu práci a objel na služebním kole prostor, který byl nutný pro parkování vozidel návštěvníků akademie. Vozidla byla zaparkovaná, kde se dalo. Od Zlámalového až daleko na Brodecké, v ulici k „Učiteláku“, na polní cestě ke Kalábu, všude, kde byl jen kousek místa. Věřte, nebo nevěřte, napočítal jsem více aut, než při významných sportovních či kulturních událostech. Bylo jich zhruba padesát. A tak ke školním vysvědčením, které si žáci brzy po akademii převzali ve škole, přidávají Kokorské noviny velmi dobré vysvědčení za pěknou akci vedení školy,

učitelům i žákům, kteří se na akademii podíleli a také ostatní veřejnosti a rodinným příslušníkům, kteří v tak hojném počtu přišli své ratolesti a děti vůbec, podpořit a povzbudit.

A teď už s radostí a chutí do školního roku 2013- 14. KŠ

Ale přece. Z toho loňského školního roku, jsme dostali uprostřed prázdnin ještě několik dalších akcí, které nemohly být zařazeny do červnových KN. Tady jsou:

SPORTOVNÍ DEN

Pondělí 24. 6. 2013 bylo na naší škole ve znamení pohybu. Devátá třída připravila pro všechny žáky školy stanoviště s různými úkoly. Za jejich splnění dostávali slova, která tvořila výsledné heslo: „Život utíká jako prázdniny, nejdřív pomalu, potom stále rychleji“. Každé stanoviště bylo hádankou, který stát reprezentuje. Tak např. lovení pralinek v mouce nasvědčovalo tomu, že jde o Belii, jízda v kolečkách neboli v BMW představovala Německo. Družstva byla složena tradičně ze soutěžících z různých tříd, to proto, aby ti starší mohli pomáhat mladším. Po úspěšném splnění úkolů čekala na všechny sladká odměna. Zařadili jsme si a teď už hurá na prázdniny! Za celou devátou třídu přejeme všem pohodové dva měsíce volna, hodně sluníčka a dobré nálady!

Žákyně deváté třídy.

Nebezpečný náklad. Opatrně! Foto archiv školy

JAK SE DĚLÁ SCÉNÁŘ

24. 5. 2013 se žáci 2. stupně naší školy vypravili do brodeckého kina, kde jsme se setkali se známým hercem a režisérem panem Tomášem Magnuskem a panem Chárou.

Ze začátku nám objasnili, jak se film natáčí a jak se zpracovává. Poté nám umožnil podívat se na scénář k filmu Bastardi 3. Ukázal nám také klapku, jejíž použití jsme si mohli vyzkoušet. V další části jsme si s panem Magnuskem povídali a dostávali od něj otázky.

Po zajímavé besedě nám pustil film „Jedlíci aneb 100 kg lásky“, který byl o tzv. prostorově objemnějších lidech a jejich starostech. Ve filmu účinkovala řada známých herců (Karel

Heřmánek jr., Tomáš Magnusek, Martin Stropnický, Veronika Žilková, Dagmar Patrasová, Ivana Andrlová, Ladislav Županič, Petr Janda, Jan Šťastný, Ilja Racek, Eva Decastelo, Roman Skamene a neherec Milan Chára). Zasmáli jsme se spoustě skvělých vtipných hlášek.

Pana Magnuska jsem už předtím znala z filmů Bastardi 1 a Bastardi 2. Sám ze sebe si umí udělat legraci a má zábavné poznámky. Celý program perfektně moderoval a o přestávce jsme si mohli dojít pro podpisy fotek od obou pánů.

Dopoledne dramatické výchovy se vydařilo.

Johana Kratochvilová (9. třída)

ŠKOLNÍ VÝLET 1. – 4. TŘÍDY KOKORSKÉ ŽŠ

Přiblížil se konec školního roku, a tak jsme si na středu 19. června naplánovali společný výlet na nedalekou zříceninu hradu Helfštýn. Její zdolání nám dalo zabrat! Vyrazili jsme totiž pěšky z Lipníka nad Bečvou až nahoru na samotný hrad, sluníčko usilovně hrálo, lísteček se ani nepohnul. Všichni byli moc stateční, nikdo neffňukal ani neplakal, všechny děti odvážně šlapaly vzhůru.

Na Helfštýně nás čekal historický program – děti se dozvěděly zajímavosti ze života Karla IV., zkoušely si mlít z obilí mouku, praly na valše, z ovčí vlny vyráběly nitky a zjistily, co všechno se musí udělat s rostlinou lnu, aby z něho vznikla látka. Protože bylo opravdu velké horko, děti se chladily nanuky a zmrzlinou. Vystoupili jsme ještě na dřevěnou věž s výhledem do kraje a prohlédli jsme si všechna nádvoří hradu. Děti si nakoupily dárky a už nám nebránilo nic v návratu domů. Přistavený autobus všechny děti potěšil, za celý den toho naběhaly už dost.

Sotva jsme si jeden den odpočinuli, čekala nás druhá část výletu, tentokrát po stopách domácích zvířat. Vydali jsme se v pátek 21. června pěšky na rodinnou farmu pana Drábka do Nelešovic. Cesta byla moc příjemná, vedla mezi poli a chladil nás příjemný vánek. Na farmě byly děti nadšené a spokojené. Děvčata nejvíce zaujala dvě malá koťátka, chlapce zase malá selátka. Velký úspěch měly také ustájené krávy a telátka. Do toho všeho se po dvoře proměňoval houf malých kachňátek. Venkovská idyla děti naplno pohltila. Byly spokojené a moc hodné. Pan Drábek je skvělý hostitel – pro paní učitelky nachystal domácí sýr a jitrničky, dětem nabídl chlazenou šňávu a nanuk, který děti velmi rády přijaly.

Pak zbývalo jen splnit poslední úkol – vyluštit připravené křížovky a hádanky týkající se domácích zvířat a vydat se vycházkovým krokem na cestu zpět.

Oba výlety byly moc podařené, počasí vždy krásně vyšlo. A teď už se všichni těšíme na prázdniny. ☺

Panu Drábkovi moc děkujeme za přijetí a pohostinnost.
Děti a učitelé 1. – 4. třídy

Výlet školáků na rodinnou farmu. Fotoarchiv školy.

DRUŽSTEVNÍ MYŠLENKA ŽIJE I V KOKORÁCH

„S Panem Bohem“ byla 15. dubna roku 1897 založena kniha členů Spotřebního konzumního spolku v Kokorách, kterou má redakce k dispozici. O tomto spolku, který byl předchůdcem spotřebních družstev z minulých let i ze současnosti, jsme už v našich novinách opakovaně psali. Nakonec jsme se dobrali i přesného umístění obchodu, který spolek provozoval a jehož původní fotografii jsme pro KN získali. Obchod byl umístěn na výhodném místě v domě naproti fary, v čísle popisném 55. Spotřební spolek, ve kterém se vkládaly členské podíly (20 – 1000 Kč) a který podle nákupů členů a členského podílu vyplácel tzv. renumerace, trval až do roku 1912. Později jsme zaznamenali „konzum“ u Vybíralů pod kostelem, a v dalších letech znovu v čísle 55 (za I. republiky) obchod Aloise Černého a družstevní „Budoucnost“ jeho syna Evžena Černého, kterou pamatujeme ještě po II. světové válce. Pak už přichází po likvidaci ostatních soukromých obchodů doba lidového spotřebního družstva JEDNOTA s ústředím v Hranicích a s aktivním místním dozorem výborem. Do Jednoty jsou zahrnuty v tu dobu i další provozovny (nejen tzv. smíšené zboží a zejména potraviny, ale i řeznictví a tzv. průmyslové zboží).

Po čase přistoupila obec Kokory v rámci tzv. AKCE Z k postavení nové prodejny potravin a masa na místě někdejšího statku Aloise Veselského č.p. 33. Byl vybudován objekt s prodejny potravin a masa, s vjezdem, se sklady, nádvořím a technickým vybavením, tak jak ho známe dnes, a byl, podle tehdejších zvyklostí, převeden do vlastnictví Jednoty Hranice. Spotřební družstevnictví prošlo v nedávné minulosti mnoha peripetemi s postupným odklonem členů od tzv. podílů či dividend a zavedením tzv. samoobslužného prodeje. Ani naše kokorská prodejna se však v průběhu času nevyhnula několika násilným vniknutím a vykradením. Postupně došlo i k určité úpravě vnějšího vzhledu fasády prodejny.

Podoba prodejny SD JEDNOTA v roce 2013. Foto archiv KN

V roce 2013 převzala prodejnu (čtete i upřesnění na konci článku) Jednota SD Uherský Ostroh (podobně jako další provozovny v Citově, Troubkách, Tovačově apod.). Byl upraven interiér prodejny, vedle samoobslužné části je tradičně veden i obsluhovaný úsek. Hlavním sortimentem jsou potraviny, prodejna ovšem nabízí i běžné tzv. smíšené zboží. Zdá se, že se podstatně zlepšilo zásobování, obrat prodejny v novém „kabátě“ se oproti loňsku zhruba zdvojnásobil. Vedoucí prodejny je paní Ivana Jurníková z Čelechovic, zástupkyní vedoucí je paní Andrea Zichová z Kokor, prodáváčka Martina Blafáková z Čelechovic pracuje na částečný úvazek. Zastínění skleněných výloh umožnilo

poněkud zvětšit prodejní plochu a zvýraznit soukromí nakupujících, otázkou je, zda tím nedošlo k částečnému potlačení výstavního a reklamního efektu a k vytvoření dojmu, že prodejna je zavřená.

Nakupující se přes členskou kartu **coop Jednota** stávají členy tzv. „Zákaznického klubu Jednoty“, jehož výhody platí pro všechny prodejny Jednoty SD Uherský Ostroh a mají moderní motivující podobu různých akcí a bonusů. Zákazníci tak přes svou kartu získají různé slevy, kredity, dárky a ceny při losování. Podmínkou je ovšem pravidelné předkládání členské karty, kterou si „inteligentní“ pokladna načte a celkovou hodnotu markovaných položek nákupu přičte na vaše jméno a finanční konto a vyznačí na paragonu.

Za těch 115 let od prvního spotřebního spolku v Kokorách se zase tak moc nezměnilo. Tehdy nakupující ve spolkovém obchodě dostávali při nákupu známky, které na konci roku odevzdali a jejich hodnota jim byla do knihy zapsána a vypočten výnos, který si mohli vybrat např. ve zboží. Těch záznamů bylo ve velké už trochu zchátralé knize (zhruba 330 členů z Kokor a okolních obcí – nakupovalo se i při cestě z nedělních bohoslužeb) opravdu hodně. Dočteme se zde mimo jiné, jak velký podíl kdo vložil, za kolik nakupoval v důchodovém věku pan farář Daniel Dajč, jakou útratu měl v blízkém krámu konvent sester Dominikánek, MUDr. Juráš, případně bohatší i chudší rodiny. Ale také o tom, jak jeden ze zakladatelů, u kterého byly zjištěny určité machinace se společným majetkem, byl ze spolku vyloučen. A to by mohlo být poučením i pro dnešek.

V současnosti potřebné záznamy a jejich uložení přebírá výpočetní technika. Spolková družstevní myšlenka však i dnes, zejména v době nadvlády nadnárodních řetězců, které nejsou domácím výrobkům příliš nakloněny, neztrácí svou sílu a aktuálnost.

Prodejnu jsem za náš list navštívil, sice nic nekoupil, ostatně zákaznickou kartu má moje žena, a tak přináším čtenářům jen stručný pohled na uplynulé století v družstevním obchodě u nás v Kokorách.

Ale přece jen přidávám poděkování vedení prodejny a prodáváček všem věrným zákazníkům s vírou, že domácí družstevní prodejny zachovají svou přízeň a budou více nakupovat u nás v Kokorách. Možná i někdo z našich kokorských zákazníků získá z klubových výhod něco opravdu atraktivního, možná i hlavní cenu a samozřejmě příslušné slevy.

Kš

Poznámka redakce:

Při výběru mečků pro výzdobu kostela jsme si problematiku JEDNOTY probrali a upřesnili s osobou z nejpovolnějších, s dlouholetou členkou SD Jednoty a zároveň členkou představenstva JEDNOTY Hranice, paní Blaženou Hučínovou. Sdělila nám, že, přesněji řečeno, nejde o čistou změnu vlastníka, ale o „fúzi“ mezi Jednotou Hranice a Jednotou Uherský Ostroh. Jméno nového společného družstevního subjektu se teprve hledá a bude snad prezentováno od nového roku. Postavení starých členů zůstává plně zachováno. O vývoji fúze a dalších novinkách v zásobování obce budeme naše čtenáře průběžně informovat. Družstevní prodejna masa ZD Kokory zůstává u Jednoty v nájmu.

Z KOKORSKÉ FARNOSTI

POUŤ Z KOKOR NA SVATÝ HOSTÝN 2013

6. července jsme jeli z naší farnosti na Svatý Hostýn. Pan farář s námi tentokrát nejel. Paní Lichnovská, která to celé zařizovala, byla zrovna nemocná, a tak se o vše starala teta Marková. Cesta trvala 40 minut. Někdy je tam opravdu krásně, ale zrovna, když jsme tam byli, byla mlha, foukal studený vítr a vypadalo to, že začne pršet. Museli jsme si navléknout bundy, protože nám bylo zima. Nejprve jsme byli

venku na křížové cestě. Potom byla mše svatá v bazilice. Bylo tam trochu tepleji, než venku. Po mši jsme se šli podívat za hlavní oltář. Je tam obraz, jak Panna Maria drží Ježíška a ten posílá blesky na Tatary. Z baziliky se dá jít po schodech úplně dolů k pramenům na vodu. Po mši jsme šli na oběd do poutního domu č. 3. Vaří tam nejlepší jídla (mňam). Naši muzikanti nám pěkně hráli. Je tam také muzeum, kde jsou krásné obrazy a vycpaná zvířata. A také je tam hodně stánků a malý obchůdek, kde se dají koupit pohlednice. Na Hostýn putuje hodně poutníků. Pořádně jsme se tam pomodlili a dobře najedli. Všem se nám tam opravdu líbilo. Proto tam jezdíme každý rok.

Zážitek z pouti napsala Anežka Jurečková, od září žačka 4. třídy ZŠ Kokory.

Poznámka redakce. Zážitek z pouti je tentokrát „z pera“ dětského poutníka. A právě to má své kouzlo a vyvolává vzpomínky. Na začátku 50. let jsem jako chlapec jel s maminkou také na sv. Hostýn. Prastarým autobusem, o to byla cesta dobrodružnější. Schody, velký kostel, stánky, to vše zůstalo. A se zakoupeným, velmi jednoduchým stolním fotbalem, jako suvenýrem z pouti, jsme s bratry i otcem hrávali ještě řadu let, dokonce tu soupravu máme dodnes. A po letech pak znovu na Hostýn, ale to už s manželkou a vnoučaty. Tentokrát na už staršího pána udělal největší dojem oduševnělý a procítěný mariánský chorál lidových poutníků z celé Moravy. Jen ty nové zvony, kdyby tak byly naše, moravské, jako je sám celý svatý Hostýn.

VZPOMÍNKA NA KOKORSKÉHO KOSTELNÍKA, PANA VLASTIMILA ZEMANA.

Každý farní kostel, a k němu náležející farnost, má nejen svého faráře, ale i kostelníka. Dalo by se říct, že kostelník je pro farnost důležitý jako školník pro školu: bez kostelníka to v kostele (a potažmo ve farnosti) dobře nefunguje. Dovolte mi vzpomenout na našeho dlouholetého kokorského kostelníka – pana Vlastimila Zemana, který odešel na věčnost z kruhu své rodiny v úterý 30.7.2013.

Narodil se v Kokorách 11.3.1938, kde také navštěvoval základní školu. Po jejím ukončení byl až do základní vojenské služby zaměstnán u pošty jako doručovatel. Po vojně nastoupil v Československých státních drah (ČSD), kde pracoval až do důchodu. S manželkou Jiřinou (rodačkou z Císařova) si v Kokorách Na Pusté postavili svépomocí rodinný dům. Vychovali a do života postavili 2 dcery a 2 syny. Jeho početná pokrevní rodina jej spolu s farní rodinou doprovodila 3. 8. 2013 na místo posledního odpočinku na našem hřbitově.

Rozloučení v kostele. Foto redakce KN

Před panem Zemanem sloužila v kokorském kostele celá řada kostelníků. Pokud moje paměť sahá: v 50. letech to byl pan

Karel Nakládal z Kopce, po něm Antonín Tichý, který bydlel v hospodářském křídle kokorského kláštera, pak pan Antonín Uvíra ze Žeravic, po něm Oldřich Zlámal z Kokor, a pak Anna Kovářová ze Žeravic. Po ní jsem službu kostelnice v letech 1990-1995 převzala já a po mně opět můj otec – Oldřich Zlámal. Vzpomínám si, na Silvestr 1999, kdy jsem odpoledne krátce navštívila svého tatínka s tím, že přijdeme s manželem večer chvíli posedět, abychom společně nechali poslední noc minulého tisíciletí odejít do minulosti. Tatínek se „cítil nějak nefajn“ a poprosil mě, abych za něj odemkla před silvestrovskou mší v 17 hod. kostel, že „je tam vše nachystáno“ a že půjde do kostela na mši sv. až na Nový rok - 1. 1. 2000. Vzala jsem tedy klíče od kostela a udělala, jak mě žádal. Sotva jsem se vrátila z oné silvestrovské mše domů, volal mně bratr telefonem, že tatínka našli mrtvého v kuchyni na podlaže. Zemřel na silný infarkt, když jsme byli všichni v kostele.

Náš kostelník, pan Vlastimil Zeman u vchodu kostela Nanebevzetí Panny Marie v Kokorách.. Foto autorka článku.

Ještě tentýž silvestrovský večer jsem s klíči od kostela zašla k panu Vlastimilovi Zemanovi. Řekla jsem mu, co se právě stalo a poprosila jej, jestli by se po mém otci ujal služby kostelníka. Ve zpětném pohledu vidím jeho souhlas jako velké Boží požehnání pro naši farnost. Vzal tu službu na sebe jako poslání i jako oběť. Tak se stalo, že naše farnost měla od 1. 1. 2000 až do letošního července navýsost poctivého, skromného, obětavého a v každém ohledu zodpovědného kostelníka.

Říká se: „práce jako na kostele“ – ano, to byla jeho práce, práce kostelníka. Práce, která není moc vidět a která není finančně ohodnocená. Třináct a půl roku služby Bohu a lidem. Služby zcela zdarma, za „Pán Bůh zaplatí!“ Kolik hodin jí za ta léta ze svého času bezplatně věnoval... kolik schodů nahoru - dolů vyšlapal... kolik různých situací s lidmi kolem křtů, svateb, pohřbů, či při nejrozumnějších organizačně náročných slavnostech řešil a ke spokojenosti všech výborně vyřešil. Kolik sil a času věnoval různým technickým problémům při probíhajících velkých opravách kostela, ale i v obyčejných všednodenních situacích, když se něco (jen tak normálně) pokazí. A to vše ochotně s nepřehlédnutelnou noblesou.

Když pak přišla dlouhodobá nemoc, nesnížil laťku. Zůstal v této službě, „dokud jej nohy nesly“. Obdivuhodně vzdoroval úbytku sil a jen krátký čas byl upoután na lůžko, než jeho duše odešla k Bohu, aby mohla dostat tu odměnu, která se ve skutečnosti skrývá za prostými slovy: „Pán Bůh zaplatí!“

My, kokorští farníci, jsme panu Zemanovi velmi vděční za všechno, co pro naši farnost naprosto nezištně a poctivě vykonal, a přejeme mu to, o čem se mluví v Matoušově evangeliu: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého Pána.“ (Mt 25,21)

Růžena Jurečková

MALÉ VODNÍ TOKY - NAŠE KOPŘIVNICE

Každé pořádné město či městečko (obec či vesnice se také počítá) se váže k vodnímu toku, který obcí protéká. Nejinak je tomu u nás v Kokorách. Máme svou říčku Olešnici, přítékající z Oderských hor, známou za starodávných dob pod jménem Jezda, pod obcí u Brodku také Kokorka. Máme ji rádi, její údolí proti proudu je opravdu krásné. Ale víme také, co umí. Do své slavné mapy Moravy ji zakreslil (sice na horním toku trochu nepřesně) už Jan Amos Komenský. Také Kokorské noviny věnovaly během let naší Olešnici zaslouženou pozornost. Počítač na limnigrafické stanici u Lenochového nám dovoluje přes internet znát výši její hladiny a průtok přesně a průběžně, tak říkajíc hodinu po hodině.

Druhý menší tok, trochu nepěkně nazvaný **Kopřivnice**, je někdy označován jako hlavní meliorační odpad. Díky rezervoáru v oblasti Chlumu však nevysychá a i v době nejvyššího sucha tu při výšce hladiny kolem deseti centimetrů protéká trvale od Nelešovic a Suchonic a Čelechovic několik vteřinových litrů poměrně čisté vody, vydatně doplňované z melioračních systémů.

Kopřivnici, její chování, vrtochy a extrémy se zájmem odborně pozorují už více než 50 let. Prudký oblouk jejího původního toku před obcí přímo u zahrady Veselských u transformátoru byl za každé bleskové povodně smrtelně nebezpečný, stejně jako rameno Kopřivnice protékající přímo Zápivovářím. Pamatuji z dětství proudy kalné vody Kopřivnice, valící se po hlavní silnici od Olomouce směrem do obce i později na Zápivováři na dřevěné trámy, připravené pro střechu na novostavbě Františka Menšíka, odplavené zdívočelou Kopřivnicí nevím až kam. Toto opakované nebezpečí vedlo později k napřímení toku Kopřivnice pod nový most, do polí a napojení na původní tok až téměř u ústí do Olešnice. Nové průtočnější koryto bylo zpevněno ve dně i na bocích silničními panely a betonovými tvánicemi, což ovšem po čase zarostlo trávou. Tato úprava se ukázala natolik úspěšná, od ní se už Kopřivnice do obce nevyklila a celkově se tedy jeví jako méně nebezpečná.

Při některých extrémních deštích však nechybělo mnoho, k přelítí levobřežní hrázky tvořené polní cestou, která spojuje nové komunikace lokality Olomoucká se Zápivovářím. V jednom případě (o kterém jsme psali i v Kokorských novinách) chybělo jen několik centimetrů a voda se částečně vylila až za mostem do polí „Za brankou“.

Tyto skutečnosti se staly důležitějšími v okamžiku, kdy byla lokalita Olomoucká blízko Kopřivnice prakticky zastavěna. Nejbližší sousedé tohoto malého, ale rozmarného toku, manželé Soldánovi, byli proto pochopitelně mezi těmi, kdo s napětím sledovali prudký vzestup hladiny potoka v pátek 5. července 2013 odpoledne, v den státního a národního svátku, svátku svatých Cyrila a Metoděje. Když jsem na telefonickou výzvu přišel na obvyklé pozorovací místo (na můstek u Bouchalového), bylo mi hned na základě dlouholetých pozorování jasné, že hladina Kopřivnice se udrží

pod hranou mostu a určitě více než 30 centimetrů pod úrovní hrázky a polní cesty.

Manželé Soldánovi sledují Kopřivnici. Foto redakce KN.

Nad Chlumem, odkud voda přicházela, už nebylo černo, lokální srážky pomalu ustávaly. Byla to velká voda, ale nikoliv nebezpečná. Občané mohli být klidní. Několik upokojujících vět, dokumentárních fotografií, rychlé opadnutí a postupné vyčištění vody a pak už nás čekalo během léta jen vedro a sucho.

Přece jen by pár věcí stálo v uvedené souvislosti za zamyšlení. Alespoň nepatrné zvýšení (kolem 15 centimetrů) a jednoduché zpevnění polní cesty, jako další posílení bezpečnosti nové výstavby na Olomoucké. Dále pak vytvoření určitého tlaku (snad obec a ZD) na správce toku k pravidelnému odstraňování náletových dřevin a keřů kolem Kopřivnice zejména v polní trati za mostem silnice I/55. Kš.

Vzpomínáme na kamarády Sokoly Jaroslava Jiříka a Josefa Nakládala. Rádi si zaspívali. Foto rodinný archiv.

BRATR JOSEF NAKLÁDAL

Do červnového čísla KN jsme zprávu o jeho úmrtí (7. 6. 2013) zařadili až těsně před uzávěrkou. S malým odstupem se proto chceme pro naše čtenáře (zejména pro mladší generaci) za jeho osobností alespoň stručně ohlédnout. Svou poctivou celoživotní prací a zejména neutuchajícím elánem ve spolkové činnosti, si to Pepík určitě zasloužil.

Patřil k silné pospolitosti či skupině kokorských občanů, kteří za prací dojížděli a prakticky celý život pracovali v Přerovských strojárnách. On sám u chlapského černého řemesla při pálení a řezání plamenem. Autobus, směna s kyslíkem a plynem, znovu autobus a druhá směna spolu s rodinou na výstavbě rodinného domu, na zahradě a na poli. Celá léta obětavá práce pro zahrádkáře a zejména pro T. J. Sokol Kokory. A právě k této jeho činnosti se chceme vrátit.

Josef Nakládál se narodil 22. 3. 1927 „Na kopci“ v Kokorách. Jeho rodina byla po otci „orelská“, maminka však rodem patřila ke kokorským Sokolům. Pepík tak vstoupil do Sokola napůl „tajně“ v roce 1945, jako hráč české házené, kdy se naši házenkáři po válečných letech nesvobody a zákazu Sokola vraceli od hasičů a z SK Kokory do své původní jednoty sokolské.

Během velmi krátké doby se v poválečném rozmachu stal ze cvičence aktivním cvičitelem a později náčelníkem a posléze dlouholetým a nepřetržitým členem výboru Sokola Kokory.

Na památném všesokolském sletu v Praze v roce 1948 již společně reprezentoval Sokol Kokory se svou budoucí manželkou Jiřinou, rozenou Vavříčkovou (vedoucí žaček a dorostenek), se kterou se seznámil právě ve cvičitelském sboru Sokola.

Cvičení sokolského charakteru zůstal věrný i po celou dobu členství Sokola Kokory v ČSTV, cvičení mužů udržoval i v nelehkých podmínkách a proměnách doby. Vynikající výkonnost ve šplhu – samozřejmě bez přírazu a ve vzorném přednosu – si udržel až do důchodového věku. V pozdějším období zajišťoval činnost volejbalového družstva a obětavě se podílel na kulturní (zejména divadelní) společenské, hospodářské a budovatelské činnosti jednoty a to i s celou svou rodinou. Podstatně se brigádnicky podílel na výstavbě nového sálu sokolovny a zejména na návratu kokorské jednoty do České obce sokolské v roce 2001. V sokolovně i topil a prováděl udržovací, zejména sedlářské práce při opravách tělocvičného náradí.

Bratr Nakládál nechyběl u žádné akce Sokola Kokory až do vysokého věku. Jeho sokolské vyznamenání při osmdesátých narozeninách přijal ve stoje na valné hromadě tělocvičné jednoty celý sál uznalým a mohutným oceňujícím potleskem.

Bratr Josef Nakládál patřil k těm kokorským aktivním občanům patriotům, o které se opírala spolková činnost v naší obci po celé desítky let. Pepíku, děkujeme a nezapomeneme.

Kš

Cvičitelský sbor Sokola Kokory po válce. Rodinný archiv.

MYSLIVECKÁ SUPER SOUTĚŽ V KOKORÁCH

Hospodář Mysliveckého sdružení HRADISKO KOKORY pan Antonín Brada informoval redakci Kokorských novin o „myslivecké akci mezinárodního významu“, připravované na polovinu září 2013. Rádi zveřejňujeme a pro náročnou akci držíme kokorským i ostatním myslivcům a jejich věrným pomocníkům palce a přejeme též pěkné počasí, výbornou úroveň a hodně účastníků, příznivců a diváků. Ale teď už jen pozvánka a základní údaje:

Českomoravská kynologická jednota, Klub chovatelů českých fousků a hrubosrstých ohařů, ČMMJ o. s. a Okresní myslivecký spolek Přerov, pořádají společně
55. MEMORIÁL FRANTIŠKA HOUSKY-

mezinárodní všestrannou soutěž českých fousků a hrubosrstých ohařů.

Český fousek. Foto internet.

Písecký finanční rada František Houska se narodil 23. 7. 1873, tedy právě před 140 lety, a zemřel 10. 8. 1945. Zařadil se na přední místo své doby **v záchraně loveckého plemene českého fouska**. Získal mnoho cenných poznatků o původu českého fouska a značnou mírou se podílel na zdokumentování skutečnosti, že český fousek je opravdu nejstarším plemenem hrubosrstých ohařů v Evropě a také naším národním plemenem.

Tento významný memoriál se uskuteční ve dnech 14. a 15. září 2013 v garanci Mysliveckého sdružení **HRADSKO KOKORY** a v Přestavlkách v okrese Přerov.

V terénu Foto internet.

Soutěžní disciplíny memoriálu jsou rozděleny do třech skupin, nazvaných podle charakteru prostředí, ve kterém soutěží psi a jejich vůdcové pracují.

POLE se uskuteční v honitbě MS Kokory, **VODA** na kokorském rybníku „Pod Bramborem“ a **LES** v nedalekých Přestavlkách.

Memoriál bude zahájen 14. září v 8 hodin na myslivecké chatě pod „Hájem“ v Kokorách.

Doplněním soutěžního programu, který jistě zaujme, bude po oba dny připravena proslulá myslivecká kuchyně a další občerstvení jak na myslivecké chatě, tak u soutěžního „zadního rybníka“.

Myslivecké sdružení Kokory si vás dovoluje pozvat na kynologickou akci skutečně mimořádného významu a věří, že si odnesete mnoho zajímavých poznatků a zážitků jak adrenalinových mysliveckých, z „práce“ při lovech, tak z hodnocení rozhodčích, kteří budou posuzovat výkonnost psů i jejich vedoucích. Chut'ové požítky budou určitě jako příjemný bonus.

Na vaši účast se těší myslivci .

Poznámka redakce: Uživatelům internetu redakce KN doporučuje podívat se na heslo „český fousek“ a další související materiály. Je to poutavé a mimofádně zajímavé čtení se spoustou historických i současných materiálů a fotografií. Opravdu to stojí za to.

Z ODDÍLU MALÉ KOPANÉ

Z oddílu 1. AC KOKORÁČEK jsme prostřednictvím Pavla Poučenského získali následující informace orientované na konec prázdnin a podzimní sezónu 2013.

Sněhurka a sedm trpaslíků patří ještě do zahájení prázdnin na starém hřišti. Foto archiv malé kopané.

Oddíl malé kopané 1. AC Kokoráček pořádá v sobotu dne 31. 8. 2013 **UKONČENÍ PRÁZDNIN na starém hřišti Pod Bramborem**. Od 10 hodin bude probíhat tradiční turnaj v malé kopané, od 15 hodin vystoupí klaun pro děti, od 18 hPo celou dobu akce je zajištěno bohaté občerstvení, pitný režim, speciality na roštu a z udiřny. Vstup je zdarma. Na akci srdečně zvou pořadatelé a zároveň děkují všem sponzorům, kteří zakoupili sladkosti pro děti.

Nová sezóna“mistráků“začíná 1.9. , kdy 1. AC KOKORÁČEK zajíždí na 10 hodin do Citova. O dalších domácích zápasech podzimu bude oddíl informovat fanoušky i ostatní veřejnost místním rozhlasem.

SRAZ SPOLUŽÁKŮ ZŠ KOKORY – ROČNÍK 1946

Motto: Je tomu už přes 50 roků,
co jsme po letech spolu
odvážně i roztržitě
opustili školu.

V ročníku nás bylo (na dnešní poměry neuvěřitelných) 48 žáků, z toho kokorských 24, nelešovských 11, žeravských 9, lhoteckých 3 a čelechovský 1.

Scházíme se pravidelně, v mládí co 5 roků, od zralého věku už každý rok. Opustili nás 4 spolužačky a dva spolužáci.

Na naše setkání se těšíme, posedíme, zazpíváme, zatancujeme, vzpomínáme na mládí a na školu. A že je stále na co vzpomínat – byli jsme tehdy jak navybírání. V Kokorách nás zůstalo 5, teď po návratu jedné spolužačky z bratrského Slovenska už 6. Ostatní přijíždějí nejvíce z Přerovska Olomoucka, Kroměříže, Valašského Meziříčí, Mníšku pod Brdy, z Ostravy i z Prahy. Loučíme se v pozdních hodinách – neradi a s připomínkou: „**za rok ve stejnou dobu na stejném místě**“. A dá li Pán Bůh zdraví, i hříchy budou: D. Lő.

Rádi zveřejňujeme a chválíme. Jen skutečnost, kolik bylo žáků v ročníku, z dnešního pohledu trochu bolí. Ale byla to jiná doba, po vítězné válce byla pro další roky míru ve svobodné republice očekávání opravdu velká.

Na fotografii z archivu třídy poznáváme v podřepu spolužáky: Petr Horák, Luboš Kubiček, Milan Derka, Vratislav Nezval.

Ženy (také zleva): Květa Přikrylová – Přikrylová, Jaroslava Prokšová – Čecháková, Ludmila Vozková – Grégrová, Jiřina Zábojová – Novotná, Jana Koukalová – Pokorná, jako vždy uprostřed žen Ladislav Vysloulil, MUDr. Radmila Radmacherová – Pavlová, Draha Lörinczová – Šišková, Libuše Lančová – Draisaitlová, Libuše Sladká – Březovská, Ing. Ludmila Měřinská – Ježíková, Ivana Pampuriková – Vrbová. Horní řada: Jaroslav Štěpán, Jiří Uvíra, Jaroslav Ptáček, Jindřiška Slivková – Neužilová, Antonín Brada a Vojtěch Kupka.

Ročník 1946 patří v organizování srazů mezi opravdu aktivní. Jsme vždycky rádi, když se někdejší žáci kokorské školy o své zážitky podělí s našimi čtenáři. Jistě tomu tak bude také u výročního srazu ročníku 1938 – **60 let po škole** – 22. srpna, ve čtvrtek po hodech. Do tohoto ročníku patří i část redakce KN. A ještě jedna smutná zpráva z ročníku 1939. Nedávno zemřel spolužák ze sousedství někdejšího „učitelského domu“ Lad'a Rygal. Hrával s ročníkem 1938 házenou, po léta žil mimo Kokory, do rodinného domu a tím i zpět do Kokor „vyslal“ svou dceru Blanku. Kamarádi a spoluhráči vzpomenu.

HOUBAŘSKÉ OKÉNKO

Pokud se situace výrazně nezmění, mohli by čtenáři s tím, že neroste vůbec nic, tuto rubriku tentokrát přeskočit. To ovšem nedoporučujeme. V tradičním příspěvku naši spolupracující mykoložky paní Jindřišky Slivkové je téměř na konci ukryta perlička, a možná opravdová perla. Tak čtěte a hlavně si prohlédněte obrázek, nejlépe na internetu – barevný.

Mám dojem, píše paní Jindřiška, že rok od roku jsou pro růst hub horší podmínky. Nemyslím všude, ale na Moravě a hlavně tady u nás, je to horší. V letošním roce 2013, po strašně dlouhé zimě jsme konečně v květnu našli čirůvky májovky. V průběhu měsíce se přidaly závojenky podtrnky a závojenky

červenající. Následovaly pečárky. Opásané, ovčí a polní, všechny jedlé, ale i zápašné, které jsou jedovaté. 19. května jsme našli první hřibovitou houbu – křemenáč osikový. Ke konci května jsme objevili první kozáky, habrové, topolové, hříby koloděje, pýchavky obecné, ale i **límcovky vráscitoprstenné**. Tyto houby se dříve pěstovaly v NDR místo žampionů. Jsou mohutné velikosti a rostou ve velkém množství, jsou jedlé, ale v porovnání se žampiony nejsou tak chutné.

Po dalším dešti vyrostly i holubinky mandlové trávazelené, nazelenalé bedly vysoké i červenající, pýchavky obrovské, ale i muchomůrky růžovky, šiškovité a klouzky sličné. V Chlumu našel vnuk Matěj i lišky obecné, hřib hnědý, dubový, smrkový a plstnatý a také babky.

V Háji pak našel vzácný chřapáč Queletův a květnatec Archerův. Jedná se o dvě houby, které rostou vzácně a ve vyšších polohách. V Kokorách se jedná o tzv. „prvonález“.

Houby jsme našli od května do první poloviny července, vždy jen malé množství, nikdy ne plný košík (mimo límcovek vráscitoprstenných). Od druhé poloviny července neroste nic. Samozřejmě věřím, že zaprší a bude pro houbaře lépe. J. S.

Květnatec Archerův – prvonález v Kokorách. Foto autorka.

Poznámka redakce: Pod dojmem sdělení o prvonálezu květnatce Archerova v kokorském háji a při barevnosti pořízené fotografie, jsme v redakci KN otevřeli výpravnou českou encyklopedii **Houby** na str. 22 a v poznámce **Za hranicemi všednosti** přečetli: Jen výjimečně se můžeme v naší přírodě setkat s takovými houbami, jako je květnatec Archerův. Je u nás hojnější, než mnohokrčka dírkovaná, je to však nepůvodní druh, zavlečený do Evropy až z australské a tasmanické oblasti na obchodních lodích již počátkem minulého století.

Fotografie z archivu J. Slivkové ukazuje zvláštní tvar a vývojová stadia této velmi vzácné houby, nalezené v Kokorách poprvé, její krása však ještě více vynikne v barevném vydání KN, které naleznete na internetu na webových stránkách „obec Kokory“.

LÉTO KOKORSKÉ NÁRODNÍ HÁZENÉ

Jak už bylo v KN napsáno, slaví kokorská házená v letošním roce „devadesát narozeniny“. Sportovní součást oslav byla soustředěna do předhodového a hodového týdne v měsíci srpnu. Už 10. srpna se konal tradiční obnovený turnaj mužů, **37. ročník Memoriálu Františka Veselského**.

Výbor národní házené připravil turnaj tentokrát jako dvoukolový, za účasti okolních družstev Rokytnice, Oseka nad Bečvou, Nelešovic a domácích Kokor. Ve dvou kolech bylo sehráno celkem 12 utkání. Celkovým vítězem se stalo mužstvo Nelešovic s velkou útočnou silou, když získalo 9 bodů při skóre 49 : 41. Na druhém místě se umístily domácí Kokory se

7 body a poměrem branek 36 : 29. Třetí místo získali muži Sokola Rokytnice se 6 body skorem 27 : 28. Čtvrté místo pak obsadili hráči z Oseka se dvěma body a celkovým poměrem branek 30 : 44. Utkání s přehledem řídili rozhodčí Horák, Příkryl a Černý. J. Černý nám navíc poskytl i potřebné podklady a záznamy.

Turnaj byl sehrán v období, kdy už bylo zřejmé, že případné místo ve II. lize skupině B se neuvolnilo a Kokory budou znovu bojovat o návrat do ligy v oblastním přeboru. Pevně doufáme, že se o to pokusí s dosavadní vervou a zápalem. Úspěšně pořádané společensko sportovní akce, jejich organizace a nasazení, nám v této věci dávají dobrou naději. Mezi tyto úspěšné akce patřil (a to je dobře) i letošní 37. ročník Memoriału Františka Veselského. Organizátoři, hráči i technický personál, ale i věrní diváci a fandové zaslouží plné uznání.

K akci takového formátu samozřejmě patří i výborné občerstvení a už obvyklá bohatá a praktická tombola a samozřejmě předsezonní pohodová setkávání hráčů a sportovních přátel.

Tradiční poděkování patří v každém případě i sponzorům.

HISTORIE JEDNÉ TŘEŠNĚ – VČELY A VČELAŘI

Před více než padesáti lety jsme společně s manželkou zasadili na zahradě třešň. Dalo by se říci kvalitní velkou tmavou odrůdu. Za ta léta se nám odvděčila mnoha krásnými úrodami a rostla přitom jako z vody. Byl to posléze nejmohutnější strom na zahradě a do jeho nejvyšších pater v minulých letech nedostal ani dlouhý žebř. Krásné třešně se tak nedaly dobře otrhat, ani jinak využít. A tak jsme přistoupili k drastickému ozdravnému opatření. Pomocí odborné kokorské firmy jsme třešň před dvěma lety zkrátili, možná i o 3 metry. Odřezané silné větve plné plodů jsme na zemi snadno obrali a třešně putovaly do „bečky“ s velmi dobrým konečným výsledkem. Ale to vše je jen kulisa pro další děj.

Včely potřebujeme všichni. Foto z Kazňova, archiv KN.

V letošním pozdním chladném jaru jsem stál po tím rozkvetlým stromem a se zálibou pozoroval, jak drasticky upravená třešň bez problému obrostla a krásně a bohatě kvete. Ale něco mi přece jen chybělo. Byl to ten nádherný pracovní bzukot včel, který si pamatuji z dřívějších časů. Uvědomil jsem si přitom, už opakovaně, že opylujících včel asi obecně ubylo a bylo mi to jaksi líto. Cítil jsem proto povinnost přinést do KN alespoň pár amatérských rádek o těch, kteří proti tomuto úbytku opylovačů ve prospěch zahrádkářů a zemědělců bojují, o nositelích starodávného a čestného označení včelař. Daleko do minulosti jsem se však neodvážil, snad se ozve nějaký pamětník z řad čtenářů a vlídně mne doplní..

Sám pamatuji jako včelaře pana Ladislava Zapletala z Kaláby, který svá včelstva přestěhoval na stáří na zahradu svého domu v Kokorách .na Brodecké, kam Zapletalovi ze

mlýna Kaláb přesídlili. Po smrti někdejšího mlynáře se opuštěných včel ujal včelařův zeť pan Oldřich Marek (za což mu byla rodina velmi vděčná), který se po letech sám stal významným a uznávaným kokorským včelařem a toto postavení si udržel dodnes. Včelín má na své zahradě na Zákostelkách. V rozhovoru potvrdil, že má dnes zhruba čtyři nebo 5 včelstev, ale v minulosti byl jejich počet podstatně vyšší. Své znalosti a zkušenosti po léta předával dál. Za zmínku stojí i jména dalších kokorských chovatelů včel např. panů Zápala, Němce, Otáhalu a M. Kupky.

Na doporučení pana Oldřicha Marka jsem se obrátil na mladšího včelaře ze Zápivováří pana Ing. Jiřího Závodníka.

Ten se na Zápivováří (na Škopovo či nověji Blaťákovo) přistěhoval a před pěti lety začal včelařit, jak se říká od píky, sbíráním zkušeností a rozsáhlým samostudiem. Dnes je kokorským důvěrníkem Českého svazu včelařů, chová 13 včelstev, distribuje od svazu doporučené léky, bez kterých se moderní chov včel už neobejde a produkuje poměrně značné množství medu. Ten světlý, pylový, krystalizovaný (který pan Závodník doporučuje) i letní tekutý jsem měl možnost shlédnout ve vyrovnaných řadách zavařovacích sklenic 0,7 litrů, naplněných až po okraj a zavíčkovaných. V takové sklenici je téměř přesně 1 kg medu a jeho cena na trhu s léty postupně roste. S panem Závodníkem jsme se dohodli, že si včely zaslouží více než tuto malou zmínku a že si o nich popovídáme a napíšeme více v zimních měsících. Za nepřesnosti v terminologii se redakce odborníkům omlouvá.

Kš

ŽNĚ 2013 V ZD KOKORY

Kolem kokorských hodů už bývá po žních. A to nakonec platilo i letos při enormním suchu. Přímou na hřišti u sokolovny jsme se proto na žně zeptali 17. 8. místopředsedy družstva pana Oldřicha Temlíka, alespoň na hrubé rámové výsledky. S velkou vstřícností zajistil od agronomů potřebné podklady, o které se v celkovém přehledu podělíme s našimi čtenáři. Za informace a jejich urychlené předání a ochotu děkujeme.

Pšenice ozimá byla v ZD Kokory zaseta na 669 hektarech s výsledkem 63,5 q/ha v čisté váze. Ječmen jarní zaseta na ploše 300ha s výnosem 53,8q/ha. Řepka olejná dala na 282 hektarech 42,5q/ha v hrubé váze. A nakonec mák setý byl zaseta na 60 hektarech s výnosem 11,65q/ha, rovněž v hrubé váze.

Sklizeň začala v úterý 23. 7. pšenici ozimou Panonia a ukončena byla 15. 8. 2013 sklizní máku. Probíhala plynule, tak jak dozrávaly jednotlivé plodiny a odrůdy. Žňové práce byly jen krátce přerušeny deštěm pouze 4. a 9. srpna.

Výnosy obilovin lze hodnotit jako průměrné, lepší výsledky byly srazeny nižšími výnosy podzimních odrůd.

Výnosy řepky a máku lze hodnotit jako nadprůměrné. Tolik údaje ZD. No a teď už na družstevníky čeká chmel a celý kolotoč dalších podzimních prací. Ať se jim daří.

Bilancování roku 2012. Představenstvo ZD na výroční schůzi družstva v letošním dubnu v sokolovně Kokory. Foto redakce.

„OBCHODNÁK“ U VINKLÁRKŮ,

Při setkání s paní Ing. Hanou Vinklárkovou jsme si potvrdili, že tzv. kokorský „obchodní dům“ přechází na nové majitele a zatím vyprodává zásoby zboží. Noví vietnamští majitelé již v Kokorách bydlí (u Horáků v Koutě) a chystají se při praktickém zachování sortimentu zboží (snad ještě navíc potraviny) zahájit provoz. Kokorské noviny využívají této příležitosti a děkují Ing. Haně Vinklárkové (s kolektivem) za obětavou práci a službu našim občanům i projíždějícím.

Doufejme, že i v nových poměrech se v „obchodníku“ najde místo také pro naše Kokorské noviny, jako dosud.

Do oblasti služeb obyvatelstvu patří i pizzerie. V Kokorách už jsou dvě. Původní pizzerie SULTÁN na Olomoucké a nová s označením Cezar v pivovare. Také prodejna paní Nezvalové rozšířila služby o zmrzlinu a zákusky. Nesmíme zapomenout ani na zásobování štípaným palivovým dřívím, přímo v Kokorách, ale také v sousedních Žeravicích, kde jsou k mání i ekologické dřevěné brikety Vše včetně dovozu. Až se zima zeptá....budeme už vědět, jak na to. Kš

KOKORSKÉ HODY

Přesný termín kokorských hodů je 15. 8. a je vázán na svátek Nanebevzetí Panny Marie, patronky kokorského kostela. Prakticky však slavíme hody vždy o nejbližší neděli. Letos to padlo na 18. srpna. Hody se však slavily vlastně tři dny, jak bylo dříve v kraji zvykem. Začalo to u kolotočů a postupně pokračovalo na několika „hodových pracovištích“.

Protože jsme se však ocitli na poslední stránce Kokorských novin a uzávěrka se nezadržitelně blíží, budeme muset být velmi struční a hodovou tematiku dopracovat až v říjnovém čísle.

HODY V MOTORESTU KOKORÁČEK

Na zahrádce Kokoráčku „U Aleny“ trvaly hody opravdu tři dny. V pátek večer to byly **ZVĚŘINOVÉ HODY“ už skoro samozřejmě s hudební skupinou DuetTO.** V sobotu pokračovalo rovněž na zahrádce Kokoráčku **hodové plesání POSEZENÍM U CIMBÁLU s cimbálovou muzikou LIPKA** a se speciální nabídkou makrel. A v neděli 18. 8. to bylo celé **HODOVÉ ODPOLEDNE s hudební skupinou MIRIOL.** Naplnil se tak příslib pestrobarevného plakátu, který sliboval příjemnou zábavu. Kokoráček se tak stal už tradičně jedním z několika center kokorského „hodování“.

HODY NA HŘIŠTI U SOKOLOVNY

Také tradiční hodové místo. V minulých letech byl hodový program sobotního odpoledne v garanci Obecního úřadu a spolků. Letos převzal celou organizaci Oddíl národní házené podporovaný TJ. Sokol, Obecním úřadem a dalšími sponzory. Předhodové oslavy se tak staly součástí letních oslav oddílu k jeho devadesátým narozeninám. Osou celé akce byla utkání speciálně vytvořených družstev od aktivních hráčů až po ty zasloužilé, kterým už přibýlo let, šedin a kilogramů. Mimořádně atraktivní bylo utkání žen MODRÉ PROTI ZELENÝM a také utkání „starých pánů“ proti milým hostům stejné kategorie a zároveň tvrdým soupeřům z Chropyně. V přestávkách mezi zápasy v národní házené běžel doprovodný program a dominovala výborná nabídka občerstvení. Znovu se vyznamenala udírna, ze které první zmizela vynikající krkovička a stále úspěšný kabanos. Přidala se i grilovaná kuřata. Hlavní však byla mimořádně přátelská atmosféra a sponzorsky dobře dotovaná tombola. Sportovně laděné odpoledne plynule přešlo do společenské části, večera s hudbou a tancem. Zábava pak za krásného počasí pokračovala do pozdních hodin. Další „kulturní středisko obce“ tak naplnilo své hodové poslání ke spokojenosti účastníků.

DOMÁCÍ SLADKÉ DOBROTY

Gastronomická soutěž v režii obecního úřadu patří už tradičně k předhodovému odpoledni na hřišti u sokolovny. Vzorků sice bylo letos méně, ale vypsáná tematika: **ovocné pokušení a domácí pečivo** byla dodržena. Obětavé pracovnice OÚ, vyčerpané, ale nezlomené, zvládly i příval ochutnávačů a hodnotitelů a mohly vyhlásit výsledky, které shrnujeme jen velmi stručně. Vyhrály borůvkové a jahodové řezy před ovocnou bombou v kategorii ovocné pokušení a **kokorské frgál** (tvarohový a ořechový) před ořechovými rohlíčky v kategorii domácího pečiva. Soutěž byla dotována OÚ pěknými cenami a zasloužila by si jistě větší pozornost kuchařek či hospodyněk. Možná už kvůli těm pěkným výhrám a zájmu ochutnávačů a hodnotitelů. Tak snad příště. i se jmény vítězů.

O POHÁR STAROSTŮ

Sportovní soutěž KOKORSKÁ AMAZONKA o pohár starostky obce a soutěž KOKORSKÝ SILÁK o pohár starosty Sokola Kokory byla velmi dobře obsazena a silně dotována obcí i Sokolem hodnotnými cenami. K putovním pohárům přibýly poháry menší, které vítězům zůstávají. Boje byly velmi urputné a dramatické a v kategorii mužů byl 3x překonán dosavadní rekord, v ženské kategorii bylo vítězství dosaženo až tzv. dokoupeným hodem. Historie soutěže, pravidla a rekordy byl vyvěšeny k nahlédnutí diváků. Obě vítězství však v roce 2013 putují „za hranice“, „do ciziny. V říjnu, nedá se nic dělat, se čtenář o poháru starostů dozví více. Něco se dá vyčíst i ze srpnové obrazové přílohy KN.

NA FAŘE

Také naše farnost měla své hodové odpoledne s hudbou a programem na farním dvoře a tak důstojně doplnila oslavu kokorských hodů v naší obci. Slavnostní bohoslužby byly samozřejmostí.

SRAZ ROČNÍKU 1938 60 LET PO ŠKOLE 22. 8. 2013.

To už si opravdu musíme počkat na říjnové číslo Kokorských novin. Tak nezapomeňte a určitě si ho kupte. Školáci, s odvahou do nového školního roku. I vy čtete KN.

KOKORSKÉ NOVINY - občasník

Vydavatel: Obec Kokory, Kokory 57

IČO : CZ 00301388

Registrovány u MK ČR pod číslem E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek, Kokory 118

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra

Lörrinczová, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová